

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sprawach dotyczących podatku od wartości dodanej w każdych okolicznościach sprzeciwia się on wykorzystaniu środków dowodowych uzyskanych z naruszeniem zagwarantowanego w art. 7 Karty prawa do poszanowania życia prywatnego, czy też dopuszcza on stosowanie uregulowania krajowego, zgodnie z którym sąd rozstrzygający w przedmiocie dopuszczalności posłużenia się takim środkiem dowodowym jako podstawą poboru podatku VAT musi dokonać wyważenia, o którym mowa w pkt 4 postanowienia odsyłającego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia)
w dniu 19 lipca 2018 r. – JM / Belgische Staat****(Sprawa C-470/18)**

(2018/C 427/08)

*Język postępowania: niderlandzki***Sąd odsyłający**

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca skargę kasacyjną: JM**Strona przeciwna: Belgische Staat***Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sprawach dotyczących podatku od wartości dodanej w każdych okolicznościach sprzeciwia się on wykorzystaniu środków dowodowych uzyskanych z naruszeniem zagwarantowanego w art. 7 Karty prawa do poszanowania życia prywatnego, czy też dopuszcza on stosowanie uregulowania krajowego, zgodnie z którym sąd rozstrzygający w przedmiocie dopuszczalności posłużenia się takim środkiem dowodowym jako podstawą poboru podatku VAT musi dokonać wyważenia, o którym mowa w pkt 4 postanowienia odsyłającego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 20 lipca 2018 r. – GP przeciwko Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Baden-Württemberg West**(Sprawa C-473/18)**

(2018/C 427/09)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca: GP**Druga strona postępowania: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Baden-Württemberg West***Pytania prejudycjalne**

1) Który przepis decyzji nr H3 z dnia 15 października 2009 r.⁽¹⁾ należy zastosować w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym przy przeliczeniu waluty świadczenia rodzinnego dotyczącego dziecka w postaci zasiłku na dzieci bądź dodatku na dzieci?

- 2) Jak zgodnie z tym należy konkretnie interpretować mający zastosowanie przepis przy ustalaniu kwoty dodatku dyferencyjnego do zasiłków rodzinnych zależnego od kursu wymiany?
- a) W przypadku zastosowania pkt 2 decyzji nr H3: który dzień w rozumieniu tego przepisu, jest dniem, „w którym instytucja wykonuje daną operację”?
- b) W przypadku zastosowania pkt 3 lit. b) (ewentualnie w związku z pkt 4) decyzji nr H3: który miesiąc w rozumieniu tego przepisu jest miesiącem „w którym przepis musi być zastosowany”?
- c) W przypadku zastosowania pkt 5 decyzji nr H3: czy klauzula odsyłająca do prawa krajowego jest zgodna z upoważnieniem przewidzianym w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾? Jeśli tak: czy „przepisy [prawa krajowego] stanowiące inaczej” wymagają uregulowania przez ustawę w znaczeniu formalnym lub czy wystarczy administracyjna instrukcja krajowego organu administracyjnego?
- 3) Czy w przypadku przeliczenia waluty szwajcarskiego dodatku na dzieci przez niemiecką kasę świadczeń rodzinnych istnieją szczególne zasady?
- a) Czy w przypadku zastosowania decyzji nr H3 w stosunku do Szwajcarii ma znaczenie, że krajowe prawo niemieckie w § 65 ust. 1 zdanie pierwsze nr 2 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym) samo w sobie przewiduje wyłączenie prawa do świadczeń?
- b) Czy dla przeliczenia waluty zgodnie z decyzją nr H3 ma znaczenie, kiedy instytucja szwajcarska przyznała lub wypłaciła świadczenia rodzinne?
- c) Czy dla przeliczenia waluty zgodnie z decyzją nr H3 ma znaczenie, kiedy instytucja niemiecka odmówiła przyznania dodatku dyferencyjnego do zasiłków rodzinnych lub go przyznała?

⁽¹⁾ Decyzja dotycząca daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, o którym mowa w art. 90 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 (Dz.U. 2010, C 106, s. 56).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2009, L 284, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht für
Handelssachen Wien (Austria) w dniu 20 lipca 2018 r. – KL i in. / UNIQA Österreich Versicherungen
i in.**

(Sprawa C-479/18)

(2018/C 427/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KL, LK, MJ, NI

Strona pozwana: UNIQA Österreich Versicherungen, DONAU Versicherung AG Vienna Insurance Group, Allianz Elementar Lebensversicherungs-Aktiengesellschaft

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 90/619/EWG ⁽¹⁾ w związku z art. 31 dyrektywy 92/96/EWG ⁽²⁾ bądź art. 35 ust. 1 w związku z art. 36 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE ⁽³⁾ bądź art. 185 ust. 1 w związku z art. 186 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE ⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku braku krajowych przepisów dotyczących skutków błędnego pouczenia o prawie odstąpienia przed zawarciem umowy, bieg terminu do wykonania prawa odstąpienia nie rozpoczyna się, jeżeli zakład ubezpieczeń poda w pouczeniu, że wykonanie odstąpienia musi nastąpić w formie pisemnej, mimo że według prawa krajowego odstąpienie jest możliwe w dowolnej formie?